

DIARI CATALA
DE
Avisos, Notícies y Anuncis
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Barcelona (Edició vespre) 1 pess. mes
Espanya (Edició matí) 1 pess. mes
Telefon: 450 pess. tric.
Pagues de 30 números. 90 céntims

La Veu de Catalunya

Barcelona: Dilluns 17 de juliol de 1911

Añy XXI núm. 4,366

5 cent.

Redacció y Administració
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entrexes
(PROPIATAT DE LA RAMBLA)
IMPRENTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 184

Anunci, esquisses, comunicacions i publicacions a preus convencionals. Podeu fer la vostra edició del vespre o admitemos enquestes mortuaries fins a les sis de la tarda. Per l'edició del matí, fins a les sis de la matinada.

Edició del VESPRE

D. Joan Alsina y Arús

ARQUITECTE

mori cristianament el dia 9 del corrent a Castelltersol

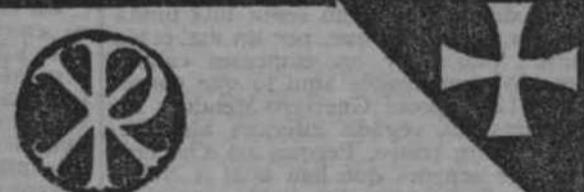
(A. C. S.)

La seva vídua dona Teresa Brossa y Amigó, pare polític don Jaume Brossa, germanes, germanes y germanes polítics don Francisco Moya, don Frederic Gugé y don Joan Caló, nebots, oncles, cosins y demés parents, al recordar als amics y coneguts tan sensible pèrdua, els supliquen se serveixin assitir als funerals que en sufragi de l'ànima del final se celebraran el dimecres dia 19 del corrent, a les deu del matí, a la parroquia major de Santa Agnès, per to qual els quedarán agratis.

Les misses després del ofici y desseguida la del pèrdit

Per respecte a la sotetat del temple el dol se dona per despedit

No's convida particularment

Danya Maria de la Concepció Ferrer
y de Bouffard de Oms

MORI A BARCELONA EL DIA 6 DEL CORRENT
havent rebut els Sants Sagraments y la Benedicció Apostòlica

El seu viud don Narcís Oms, fills Maria del Pilar, Maria del Roser, Josep Maria y Joaquim, german polític don Joseph Miralda y Borrell, germanes polítics Avelina y Ramona Oms, nebots, cosins, demés parents y el seu don Enrich C. de Sobregau, recorden als amics y coneguts tan sensible pèrdua y els supliquen se serveixin assistir als funerals que en sufragi de l'ànima de la finada se celebraran demà, dimarts, dia 18 del corrent, a les deu del matí, a la iglesia parroquial de Nossa Senyora del Pi, per qual els quedarán agratis.

Les misses després del ofici y desseguida la del pèrdit
No's convida particularment

Abonos y coberts desde 2 pesetas. Península Francesa. - Vergara, 5, pral.

Clinica de Vies urinaries. - De 12 a 2 y 6 a 7. Pelayo, 40. - C. económica, 7a. Jovelanos, 9

Negociem els cupons Amortizable 5 per 100. Nost 4 per 100 y Accions Lleida a Reus.

J. Marsans Rof y Fills

Valors, Cupons, Giros, Comptes Corrents, Cambi de Monedes

RAMBLA CANALETAS, 2

Negociem el cupó dels Deutes Amortizable 5%, Osca, Lleida a Reus y Deute Uruguay, venciment agost pròxim.

“La Tesorería Mutual”

Societat Cooperativa de Crèdit y Estalvis

Imposicions d'Estalvi. - Préstams hipotecaris.

Préstams personals ab garantia

Passatge del Crèdit, 2, entr. 1. - BARCELONA

CONTRA LA TOS EXIT ADMIRABLE

Aixarop del Dr. Villegas

(A BASE DE BROMOFORMO Y HEROINA)

Alivia al acte y cura tota classe d'efectos bronquials. Els catarroso, els tisachis els estàstics, els disnèches y quants patologis ronquera, fatiga o expectoració deuen usarlo com a remey radical, segur y exclusiu.

DEMANIS EN FARMACIES

Comentari

El lerrouxisme ha donat una nova prova de que segueixen essent inadaptables a la vida normal d'un país que sab practicar la veritable llibertat, quant aquell element estrany no ve a pertànyer. Un dia ataca a mà alçada els elements catòlics, sense significació política determinada, a la pacífica sortida d'un miting; un altre dia's baralla amb els catalans; d'un temps a n'altreua part té colissions constants amb els tradicionals; ahir se dedicà a moure grecsa ab els elements de la Conjuració republicana-madrilena, lligats avui ab l'esquerre catalana.

Solament veient, lerrouxisme, ballant ab tothom, perturbant els actes de tots els partits, impedint als demés el lluire exercici de els drets, ja's comprén que no pot tenir gens de raó. Fins en la suposició de que n'hi pogués haver per la violència, no'n podria alegar qui fa sosté com norma única de tota una políтика. Judicat està un partit que tot ho preme com una provocació, que sempre parte de que s'imposarà en nom del poble, y que'n promet per tot pervenire una República, en què més eguals han de quedar encarregats d'interpretar a cops d'estaca y a trets de «bowring» la voluntat del poble sanguinaria.

Però, constigant breument això, perque Barcelona coneix ja prou bé'l lerrouxisme per què s'assagi per si mateix, comentari del acta incalificable d'hir, ni s'isquerà nesciem escusarnos davant dels forasters de lo que en altre cas podrà sembrar falta d'hospitalitat del nostre poble. Ben bé s'ha vist aquesta vegada y les altres que no son gen de casa als que així intenten desacreditar-

Però, als organitzadors del miting y a n'algún dels oradors si que tenim de fer los alguna reflexió.

En els moments en que la predicació de les violències estava donant son fruit d'escàndol, era d'una importunitat estupenda fer discursos agraviant al Govern y al partit conservador ab noves violències. Potser se budaven discutir apresos y al confessionalismos en la solitud pacífica del quart de fonda, s'havia pensat en l'efecte oratori davant d'un públic amic, y no's sapigüé cambiar el paràgraf, davant de les noves circumstancies; però quan el lerrouxisme s'impusava als oradors per la violència, resultava estrafola l'aparició a n'aquesta pels mateixos oradors pera impedir l'actuació de altres elements polítics. En el nou ambient havien de calcular els oradors que la promesa d'una actuació sova no havia de ser massa encoratjadora per un home que veia un trist perivindre en una república en què constantment se repteixen, ab la consequent agravació, escenes com les d'hir.

Y en quan al carxos fer al Govern per la protecció dispensada al lerrouxisme, nosaltres ens creiem ab el dret de formular, y ben severament. Però no son igualment il·logics els polítics y els diars de la esquerre. Si el lerrouxisme abusa de sa força y el Govern l'ampara, la U. P. N. R. no té una gran part de culpa.

D'ençà que el govern de Madrid no tenia força propia a Catalunya, professen el criteri d'apoyar a aquells que l'han demonstrat electoràllement. Així el Govern den Maury hagué de dcantarse cap a la Solidaritat en els moments de la gran força d'aquel partidista moviment: així en Canadans se descanta cap a n'en Lerroux, posser per simpatia, posser per conveniència; però al fi, perque guanya les eleccions de diputats a Corts. Y si la esquerre ho

Observatori Meteorològich de la Universitat. - Director: E. Aleobé - 16 de juliol

HORES D'OBSEGUACIÓ: 8 matí, 10 vespre, 16 nit i 20. - Altitud del munt: 701 m. - Temperatura: 20°C. - Graus d'humitat: 51% - Minima: 17°C. - Òmbra: 170 mm. - Temperatura a l'aire: 20°C. - Temperatura a les 21 hores: 19°C. - Aigua evaporada en minuts: 47%. - Graus d'humitat: 55% - Direcció del vent: SE, SO. - Velocitat del vent: 30 km/h. - Estat del cel: seró, nuvolós. - Noves: Clases: C. - Caudal: 974 m³/s. - Sortida del Sol: 4:30. - Posta: 7:30. - Sortida de la lluna: 10:23. - Posta: 9:30.

Els cheminots al Parlament francés

Els «dilettanti» del escàndol.

L'Institut del Cailloux

El problema de la reintegració en els seus llocs dels «cheminots» francesos que s'han separat ab motiu de la gran vaga ferrocarrilera, ha sigut definitivament clòs en el debat de dimarts passar a la Cambra dels diputats francesa. El ministeri Briand y sobre tot el den Monis, havien tingut tota mena de complacencies ab els socialistes unitats en aquesta qüestió, y la influència que el grup socialista exerceix sobre darrer ministeri, es una de les causes admeses per tothom de la caiguda de M. Monis.

En la sessió del dia 11, els socialistes votaren definitivament el presupost tal com venia modificat del Senat, lo qual es, segons el «Journal des Débats», un síntoma més de que, lo que interessa als socialistes, no es tant l'obstrucció plàsticament dita com l'escàndol. Mes, un cop aprovada la llei d'Hisenda presentaren unes proposicions demanant una amnistia, y que en tot cas se facilitessin les armes necessàries pera que'l Govern pogués obligar a les companyies a acceptar als «cheminots» revocats. La fermesa ab què'l president del Consell s'ha negat a acceptar aquesta imposició, dinà Hoch a escenes violentíssimes, fins al punt de semblar imminent la lluita material, agotat el repertori d'injúries del tot parlamentàries. Donat l'estat present de l'opinió y de la política a França, era evident que tals proposicions no podrien prosperar y que no tenien altre que procurar al grup socialista l'anàlisi d'un escàndol més o menys convencional. Als ulls de la Confederació General del Treball, els socialistes unitats son uns moderats. Exemple: la lluita conducta en les pensions y retirs obrers. Una de les acusacions, la més concreta, que s'ha fet, es la d'haver portat la vaga als «cheminots» y després no haverlos sostingut, quan se donaren amusses. Doncs bé, pera justificar devant d'aquesta gent pera veure de conservar la clientela, que s'ha escapat, han promogut aquells debats.

I el ministeri y la majoria radical han confessat, ab tota la energia, a les invergones, injúries y amenaces dels socialistes, afirmando quel recor d'actes de sabotatge y l'esperit d'indisciplina eren massa vius, pera no ser a totes lluhs una generalitat la concessió d'una amnistia. Quan el poder judicial ha destruït continuament acutant per les sanguníssimes conseqüències de les vagues y per les chasses aux rats, apelar als medis coercitius, a la confecció de lleys especials que obliguessin a les companyies a emplegar novament els empleats separats de llurs oficis, era donar una prima a l'anarquia, era la consagració del desordre, y la Cambra s'ha negat per 475 vots contra 96, adoptant el criteri governamental, que podria resumir-se en reaccionar contra la designació actual del ministre Monis, conciliador de totes les lleys, y tota qual l'únic camí per assolir l'afèctio dels governants fou la revolta y el desordre.

Aquesta tasca, però, no pot menar-se a can arribar a profit, fins a les arrels del mal en cap país llall, y molt menys a França. Aquesta cosa tan cómica de encarnar les llibertats individuals en un organiller, no es un fet isolat, en el cas detonant d'una inconcebible dislocaçió de conceptes. Hi ha en les lluites polítiques y socials uns elements ideals, que de fet se tenen arruix per illegibilitat, per incoherències. Però es inversible que'l vulgu aplicar les mateixes consideracions a lo que té per norma unes ordenances de policia. Y una mica semblant es lo que al Govern francès li passa, segons indica el redactor del «Journal des Débats». Potser trobarà ajuda pera fer conjugar la llei, però pena posar a rotillo en les més rudimentàries disposicions de policia a les entitats obreres, pertorbadores, anarquistes, allorades al Hotel-de-Ville de París, para ferlos pagar lo que per distints conceptes devenguen en impostes, para obligarles a les formalistes a que altres societats vennent subjectes, etc., no trobarà ajuda, ni obrirà ab eficacia. Que diguin lo que vulguen els teatrals, res piden contra la democràcia els governs que de la democràcia han sortit.

Aquesta tasca, però, no pot menar-se a can arribar a profit, fins a les arrels del mal en cap país llall, y molt menys a França. Aquesta cosa tan cómica de encarnar les llibertats individuals en un organiller, no es un fet isolat, en el cas detonant d'una inconcebible dislocaçió de conceptes. Hi ha en les lluites polítiques y socials uns elements ideals, que de fet se tenen arruix per illegibilitat, per incoherències. Però es inversible que'l vulgu aplicar les mateixes consideracions a lo que té per norma unes ordenances de policia. Y una mica semblant es lo que al Govern francès li passa, segons indica el redactor del «Journal des Débats». Potser trobarà ajuda pera fer conjugar la llei, però pena posar a rotillo en les més rudimentàries disposicions de policia a les entitats obreres, pertorbadores, anarquistes, allorades al Hotel-de-Ville de París, para ferlos pagar lo que per distints conceptes devenguen en impostes, para obligarles a les formalistes a que altres societats vennent subjectes, etc., no trobarà ajuda, ni obrirà ab eficacia. Que diguin lo que vulguen els teatrals, res piden contra la democràcia els governs que de la democràcia han sortit.

La Cambra de Comerc

En la darrera sessió celebrada per la Junta Directiva de la Cambra Oficial de Comerç, Industria y Navegació, va prendre l'acord de felicitar a la Diputació Provincial per la iniciativa de Tarragona.

La U. F. R. R.

S'ha enviat als presidents de les Diputacions provincials de Barcelona, Girona y Tarragona, el següent ofici:

«Honorable comarca! El Consell en ple de l'Unió Federal Nacionalista Republicana, reuní a Barcelona, ha pres l'acord de felicitar la Corporació que vos ben dignament presidiu, per haver donat el primer pas cap a la reconstrucció de la Generalitat de Catalunya.

La Unió Federal Nacionalista Republicana aspira a la constitució d'un Estament català dintre de la Federació espanyola, ab totes aquelles facultats polítiques, administratives y en general sobiranies que siguin natural i consequent del reconeixement de la personalitat nacional de Catalunya.

Encara que l'acord prèvi encaminat a la Comarca de les quatre províncies catalanes pera fins de beneficiencie, obres públiques y alta cultura, no satisfació del tot els nostres ideals, com què el considerem un pas efectiu per arribar-hi, no podem menys d'aplaudir-lo.

El Consell de la Unió Federal Nacionalista Republicana, com a representació suprema de la nostra comunitat políctica, vos fa avinent que transmetrà ab grata a tots els diputats a Corts, senadors, deputats provincials y regidors, axis dels periodicals adherits a la nostra organització, les indicacions que vos digueu fer al intent de renover totes les dificultats que surgen per la realització del tan patriòtic pensament.

Visqué molt anys.

Barcelona, 7 de juliol de 1911.—El president, J. M. Vallès y Ribot.

També s'ha dirigit la següent comunicació al senyor president de la Diputació provincial de Lleida.

Excm. Sr.

Ab davant hem enviat als presidents de les Diputacions de Barcelona, Girona, y Tarragona, a la d'Urgell, un ofici del qual diu... (Segueix l'ofici anterior).

Havent sabut que per no estar reunida la Corporació que vos ben dignament

VICHY CATALA

Balneari de 1.º ordre. - Temporada de 1.º maig a 30 octubre

Situat entre l'estació y el poble de Caldes de Girona (Molins de Rei).

Distància de Barcelona: En tren lleuger, 2 hores 30 minuts; en tren corseu, 3 hores.

Aigües minero-medicinals, termal de 60°, alcalines, bicarbonat-sòdiques.

Sense rival per a reuma, la disartrosis y afeccions de l'estómac, fetge, meixa... Grans comoditats y servei esmerit en totes les dependències.

Administració: RAMBLA FLORS, 18, entrellols. - BARCELONA

Fàbrica de Dolsos de J. Ferrer y Gili

13, Carrer de Sant Pau, 13

Gran elaboració d'Aixarop y Horxata, preparats ab el sucre de les fruits. - S'exponen en Drogueries, Colmados y Ultramarins.

MOSAICHS E. F. ESCOFET & C.

Marbres. Pedres. Fustes. Ronda Sant Pere, 8.

Construcció. Decoració.

Higiene y Bellesa de la Dona

SÓTÉ AB LA

presidiu, no s'ha pogut prendre acord sobre la iniciativa de la de Barcelona, el Consell de la Unió Federal Nacionalista Republicana, vos prega que vos feu ressò dels patriòtichs anells que l'animes, demanda que mai voldrien veure interpretada com a intent d'influir en les deliberacions llibertines de la Diputació, més que en la forma en què poden fer-ho noblement els ciutadans que aspiren a una resolució patriòtica.

Visquen molts anys.
Barcelona, 7 de juliol de 1911.—El present, J. M. Vallès i Ribot.

De la Juventut Jordiana

Aquesta Juventut, nascuda al escàf d'un ver amor patriòtic, no pot menys que manifestar a la Exma. Diputació provincial de sa digna presidència la més cara i entusiasta reforçament pel patriòtic acord encaminat al assoliment de la mancomunitat catalana.

Joves tots, els qui composem aquesta jove entitat, no cal dir ab qui, quin segon, l'avengem environs el camí dels ideals autònomicos, quel camí, oportuniament marcat per nostres insignes predecessors, reprenem nosaltres fins a lograr la reintegració total de la nostra benveinguda Catalunya.

Dos vos guardi molts anys.
Barcelona, 15 de juny de 1911.—El present, J. Sator y M.—El secretari, Frederic Flòs.

Excm. Sr. President de la Diputació provincial de Barcelona.

De la A. C. de S. F. de G.

Excm. Senyor:

Aquest Ajuntament, en sessió del dia 13 del corrent, va acordar per unanimitat felicitar a n'esta Exma. Corporació per l'adopció dels sets acords de 30 de maig prop passat, relatius a formular, d'acord amb les demés províncies catalanes, un projecte de bases per la creació d'un nou organisme que cuidi, sens perjudici de substituir les actuals Diputacions provincials, de promoure i executar les obres públiques, de cultura y ensenyanza que interessen a Catalunya.

Lo que tinc l'honor de comunicar a V. E. per son coneixement y demés efectes.

Deu seguir a V. E. molts anys.

Sant Feliu de Guíxols 17 de juny de 1911.—L'alcalde, Benet Galart.

Excm. Sr. President de la Diputació provincial de Barcelona.

Polítiques

Informació

Varies.

Ahir varen anar a Olesa de Montserrat a celebrarhi un miting, un centenar de lerrouxistes.

Durant el viatge de tornada, y molt en particular en cada una de les estacions abont va parar el tren, varen cançar «La Marseillaise», choregada ab tota mena de venelhs y indecesses.

Nostre benveingut amic i company sex-president de la Lliga Regionalista don Albert Rusiñol se n'ha anat a passar l'estiuada a les possessions dels Valls, pintoresca encostada del xamó Camp de Tarragona.

La comissió de propaganda de la Agrupació Regionalista de Tarragona, està organitzant una sèrie de conferències a caràcter personalístic polític de la capital pera donar a conèixer la transversalitat del acord pròxim per la Diputació de Barcelona sobre la mancomunitat amb les demés províncies catalanes.

—Dissabte, embarcat ab el noi viajor ràpid «Rey Jaime II», arribà a Palma, procedent del port de València, don Antoni Maura, a qui accompagnava son secretari particular don Prudencio Rovira.

Al moment d'arribar pujaren a bordo a salutarlo el governador civil don Agustí de la Serna; don Manuel Guaspe, quefe del partit conservador; y don Antoni Vicens y don Bartomeu Maura, cunyat y nebó, respectivament, del senyor Maura.

Desembarcà, saluda als nombrosos parents y amics que en el moll l'esperaven, puja al automòbil acompañat de don Francisco y don Manuel Maura, de don Manuel Salas y don Prudencio Roya, y marxa cap a «S'Alqueria del teatre de Bunyola, honr ja hi ha s'assegura dona Constança Gamazo y ses filles, y honr hi passaran tota la estiuada.

—Retallat del confrari vilafranqui acció:

«Una nova que val la pena.

Segons l'Ingrèss en els diaris de Barcelona, en la última sessió de la Diputació provincial se discutiren y aprovaron unes subvencions als Estudis Universitaris Catalans ab els vots de tots els diputats presents, incloses els esquerrians, menys cinc: els únics quatre lerrouxistes que hi hagueren fet digne de que els coreligionaris d'aquí el proposició per figurar a la Galeria de vilafranquians illustres.

—Juliol per el company Isidre Rius. Els esquerrians d'Alacant se n'han assegurat dia per la subasta del tresor de la carretera d'Artà a Vich. Aquesta, com ja se sab, atravesa Viladrau, que, al ser construïda, facilitaria en gran manera la circulació per aquelles pionerescues encontrades del Moixó.

En escritur de Sant Hilari que la noticia ha causat una gran satisfacció y que n'han quedat molt agrads a la activa gestió del seu diputat el nostre bon amic i estimat company don Joan Ventosa y Calvell, a qui deu que va gaixar seguidament els tràmits burocràtics de tal millora pública.

L'Institut Filològich y d'Expansió de la Llengua Catalana

Fent via

Se va constituir el dia 9 de maig, en el Palau de la Generalitat de Barcelona, baix la presidència del president de la Diputació Excm. Sr. N'Enrich Prat de la Riba, foren elegits: President, mossen Antoni Maria Alcover, vicepresident doctor en Lluís Segala, catedràtic de grec de la Universitat de Barcelona; bibliotecari, mossen Frederic Glascà; dipositiari, en Pompeu Fabra, y secretari, en Joseph Carreras.

Diez 12 arriba de Mallorca mossen Alcover, y a les doce del dia, en el mateix Palau, prenguen possessió de l'expressiva presidència, y a l'acte ja celebra sessió l'Institut, tractant-hi punts interessants, ensantant ja els grans projectes que duen entre celdas y celles els membres del novell Institut.

Hoxa buixa d'aquell mateix dia s'aplegaren representants de les tres seccions del Institut per fixar el presupost oridari de cada una d'elles, regnant-hi la més perfecta concordança.

Diez 15 y 19, celebra l'Institut Filològich noves sessions, dibuixant-s'hi de una manera més concorda y especificada els plànols magnífics, concebuts per dur endavant ab gran alç y coratge l'obra

del Diccionari y de la Gramàtica, y l'expansió de la nostra llengua y literatura. No creiem del cas encara dir quins son aqueys plànols. Val més que Catalunya en veja primer les obres que les paixades, y les veurà les obres, si Deus ho vol y Maria, y ben aviat. El temps ens guardaran de mentir.

Per avui sois dirimí que's consignaren just per enganyar dos mil pesetes per comprar llibres de filologia romànica, que han d'esser eyses indispensables per fer així com Deus mana la gran feina lexicogràfica y gramatical. Els altres anys, sens dubte, s'hi gastarà més encara en tals llibres, que en general son carissims, fins a tenir la biblioteca completa tot a tota y rebida que b'és mestre.

Els gros del tot el coratje que temen els del institut Filològich y d'expansió de la llengua, de por d'oreu avanç, però ben avant, l'obra magna que Catalunya els acaba de confiar per vía de la meritoriosa Diputació de Barcelona.

Molt, moltíssim, la Patria Catalana que haverá d'agradir an aquela en aixirada Diputació y especialmente an el President de la matèria lo Excm. Sr. N'Enrich Prat de la Riba.

(Del «Boletí del Diccionari de la Llengua Catalana» que's publica a Palma de Mallorca.)

Conjunció republicana socialista

EL MITING D'AHIR

Formidable escàndol Provocacions y batusses. - Ferits y detinguts Un tret lerrouxista contra un tramvia

Aquestes darreres setmanes no era dir que s'farà al Tívoli, o a Novetats, o en un teatre del Paral·lel, o al Frontó Comtal, els que cuidaven d'organitzar anaven de l'un a l'altre. Però els propietaris, que sentien branzir vents d'escàndol y de batusses, no les volien a casa, llur y no codien el local.

Per darrat se trobà l'escena del Circo Barcelones del carrer de Montserrat, un dels més elegants, però més arexonat y abandonat pel públic. Y s'anuncià el miting.

Els lerrouxistes, per medi de sa gaza, deien quel miting era una provocació; que la presència en ell dels diputats Azcarate y Iglesias (Pau)—aqueells que en el Congrés contestaren a n'en Lerroux: «No me ha convencido S. S.—y den Sorianó, era indici de que en el miting se s'hi havia de bescançar y que no ho permetrien. Els periodistes comentaren a dir que hi hauria «shuls», y coincidé a mours espectació al entorn de aquest miting, anunciat com un acte pínic per protestar contra la guerra y en veitat transformat en un camp de lluita entre conjuncionistes y lerrouxistes.

Aquesta faràm d'escàndol li tirà a molta gent.

El local, a un quart d'onze del matí, estava materialment abovat; no's podia donar un pas enllà. Tot era plà de gom a gom. La concurrencia, enxamada pel seu y passadissos. La temperatura, que al carrer era calenta, que en el tramvia era xafosa, acaloradora. Al fons del escenari hi havia gran nombre de banderes republicanes y roges, cap de campana.

Una veu: «Viva Catalunya espanyola!». Gràcia general. —Viva!

En Coroninas: «Veniu a fer un acte contra la guerra del Marroc!». Una veu: «¡Pero si no n'hi ha!». Escàndol. Crits de ¡Mateu!... tirant-lo daltabax.

—Perque fer propaganda contra la guerra'n diuen que'n deixem portar per un periodista exagerat, comparar a les conveniences generals de la nació. (Seguix l'escàndol.)

En coroninas: «Veniu a celebrar un miting contra la guerra del Marroc!». En Coroninas: «Veniu a fer un acte contra la guerra del Marroc!». Una veu: «¡Pero si n'hi ha!». Escàndol. Crits de ¡Mateu!... tirant-lo daltabax.

—Perque fer propaganda contra la guerra'n diuen que'n deixem portar per un periodista exagerat, comparar a les conveniences generals de la nació. (Seguix l'escàndol.)

En coroninas: «Veniu a celebrar un miting contra la guerra del Marroc!». En Coroninas: «Veniu a fer un acte contra la guerra del Marroc!». Una veu: «¡Pero si n'hi ha!». Escàndol. Crits de ¡Mateu!... tirant-lo daltabax.

—Perque fer propaganda contra la guerra'n diuen que'n deixem portar per un periodista exagerat, comparar a les conveniences generals de la nació. (Seguix l'escàndol.)

En coroninas: «Veniu a celebrar un miting contra la guerra del Marroc!». En Coroninas: «Veniu a fer un acte contra la guerra del Marroc!». Una veu: «¡Pero si n'hi ha!». Escàndol. Crits de ¡Mateu!... tirant-lo daltabax.

—Perque fer propaganda contra la guerra'n diuen que'n deixem portar per un periodista exagerat, comparar a les conveniences generals de la nació. (Seguix l'escàndol.)

En coroninas: «Veniu a celebrar un miting contra la guerra del Marroc!». En Coroninas: «Veniu a fer un acte contra la guerra del Marroc!». Una veu: «¡Pero si n'hi ha!». Escàndol. Crits de ¡Mateu!... tirant-lo daltabax.

—Perque fer propaganda contra la guerra'n diuen que'n deixem portar per un periodista exagerat, comparar a les conveniences generals de la nació. (Seguix l'escàndol.)

En coroninas: «Veniu a celebrar un miting contra la guerra del Marroc!». En Coroninas: «Veniu a fer un acte contra la guerra del Marroc!». Una veu: «¡Pero si n'hi ha!». Escàndol. Crits de ¡Mateu!... tirant-lo daltabax.

—Perque fer propaganda contra la guerra'n diuen que'n deixem portar per un periodista exagerat, comparar a les conveniences generals de la nació. (Seguix l'escàndol.)

En coroninas: «Veniu a celebrar un miting contra la guerra del Marroc!». En Coroninas: «Veniu a fer un acte contra la guerra del Marroc!». Una veu: «¡Pero si n'hi ha!». Escàndol. Crits de ¡Mateu!... tirant-lo daltabax.

—Perque fer propaganda contra la guerra'n diuen que'n deixem portar per un periodista exagerat, comparar a les conveniences generals de la nació. (Seguix l'escàndol.)

En coroninas: «Veniu a celebrar un miting contra la guerra del Marroc!». En Coroninas: «Veniu a fer un acte contra la guerra del Marroc!». Una veu: «¡Pero si n'hi ha!». Escàndol. Crits de ¡Mateu!... tirant-lo daltabax.

—Perque fer propaganda contra la guerra'n diuen que'n deixem portar per un periodista exagerat, comparar a les conveniences generals de la nació. (Seguix l'escàndol.)

En coroninas: «Veniu a celebrar un miting contra la guerra del Marroc!». En Coroninas: «Veniu a fer un acte contra la guerra del Marroc!». Una veu: «¡Pero si n'hi ha!». Escàndol. Crits de ¡Mateu!... tirant-lo daltabax.

—Perque fer propaganda contra la guerra'n diuen que'n deixem portar per un periodista exagerat, comparar a les conveniences generals de la nació. (Seguix l'escàndol.)

En coroninas: «Veniu a celebrar un miting contra la guerra del Marroc!». En Coroninas: «Veniu a fer un acte contra la guerra del Marroc!». Una veu: «¡Pero si n'hi ha!». Escàndol. Crits de ¡Mateu!... tirant-lo daltabax.

—Perque fer propaganda contra la guerra'n diuen que'n deixem portar per un periodista exagerat, comparar a les conveniences generals de la nació. (Seguix l'escàndol.)

En coroninas: «Veniu a celebrar un miting contra la guerra del Marroc!». En Coroninas: «Veniu a fer un acte contra la guerra del Marroc!». Una veu: «¡Pero si n'hi ha!». Escàndol. Crits de ¡Mateu!... tirant-lo daltabax.

—Perque fer propaganda contra la guerra'n diuen que'n deixem portar per un periodista exagerat, comparar a les conveniences generals de la nació. (Seguix l'escàndol.)

En coroninas: «Veniu a celebrar un miting contra la guerra del Marroc!». En Coroninas: «Veniu a fer un acte contra la guerra del Marroc!». Una veu: «¡Pero si n'hi ha!». Escàndol. Crits de ¡Mateu!... tirant-lo daltabax.

—Perque fer propaganda contra la guerra'n diuen que'n deixem portar per un periodista exagerat, comparar a les conveniences generals de la nació. (Seguix l'escàndol.)

En coroninas: «Veniu a celebrar un miting contra la guerra del Marroc!». En Coroninas: «Veniu a fer un acte contra la guerra del Marroc!». Una veu: «¡Pero si n'hi ha!». Escàndol. Crits de ¡Mateu!... tirant-lo daltabax.

—Perque fer propaganda contra la guerra'n diuen que'n deixem portar per un periodista exagerat, comparar a les conveniences generals de la nació. (Seguix l'escàndol.)

En coroninas: «Veniu a celebrar un miting contra la guerra del Marroc!». En Coroninas: «Veniu a fer un acte contra la guerra del Marroc!». Una veu: «¡Pero si n'hi ha!». Escàndol. Crits de ¡Mateu!... tirant-lo daltabax.

—Perque fer propaganda contra la guerra'n diuen que'n deixem portar per un periodista exagerat, comparar a les conveniences generals de la nació. (Seguix l'escàndol.)

En coroninas: «Veniu a celebrar un miting contra la guerra del Marroc!». En Coroninas: «Veniu a fer un acte contra la guerra del Marroc!». Una veu: «¡Pero si n'hi ha!». Escàndol. Crits de ¡Mateu!... tirant-lo daltabax.

—Perque fer propaganda contra la guerra'n diuen que'n deixem portar per un periodista exagerat, comparar a les conveniences generals de la nació. (Seguix l'escàndol.)

En coroninas: «Veniu a celebrar un miting contra la guerra del Marroc!». En Coroninas: «Veniu a fer un acte contra la guerra del Marroc!». Una veu: «¡Pero si n'hi ha!». Escàndol. Crits de ¡Mateu!... tirant-lo daltabax.

—Perque fer propaganda contra la guerra'n diuen que'n deixem portar per un periodista exagerat, comparar a les conveniences generals de la nació. (Seguix l'escàndol.)

En coroninas: «Veniu a celebrar un miting contra la guerra del Marroc!». En Coroninas: «Veniu a fer un acte contra la guerra del Marroc!». Una veu: «¡Pero si n'hi ha!». Escàndol. Crits de ¡Mateu!... tirant-lo daltabax.

—Perque fer propaganda contra la guerra'n diuen que'n deixem portar per un periodista

Fulla Agrícola de LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país
y extranger, noticies útils y demés d'interès pera la pagesia catalana

237

L'aucell es l'amich del pagés

Que l'aucell es útil no n'podem pas dubtar si ab els ulls de la zoofagia recordem les hermoses pàgines que les bionades naturals els dediquen y qualitats venen traduïdes a la pràctica en les modernes educacions que als pobles més cultes ensenyen y practiquen, tenint a joia, envers aquests petits sers, el protegirlos.

El naturalista, y ab ell la ciència objecte de son estudi, ab doctrina única y constante han vindut predicant la utilitat y fins la necessitat d'aquest amicables que viuen en l'espai representatius sanejadors del ambient i en el que volen de la terra en que ne posem y juguem y dels arbres per les branques dels quals construeixen sos enyanços nius.

Enfusant el desenvolupament de la vida d'aucells, se veu palestament com pera mestrenys, pera nostrius, cerca constant cincques, escarbatius y papelones. D'aquests agents provengen les plagues de quins planyen, que tant o de jorn ataquen als arbres, a les plantes pescives, al fruit o a la flor, exterioritzant-se de diferent manera y ab variades manifestacions.

Una vegada fan su positiu sobre la pella del vegetal y son causa de la descomposició dels teixits epidermics; alhora, fixantse sobre les branques, menjant, tots nascuts, les fulles y l'arborescència per mancar-se que grancament danoen pulmons; alguns segueixen vigorosament les arrels del vegetal desfrument, puxi la trena l'element indispensable de la vida, l'aparell radical; alguns n'ha que claven el fibra en la tronca y hi fan la pesta enemics que actuadament segreguen un liquor actiu per privar que'l forat se tanqu y així assegurar el normal desenvolupament de l'arrel, empri la planta per aqueixarla ferida, sa savia y la ferida esdevé més que una veritable llaga que determina la mort del vegetal; no faltan tampoc les que foraden la tronca arribant fins al cor del arbre y en el hi fan les garreries, ses postes y acaben igualment a cassera.

S'aquelets son les formes més genials d'atacs, i què no diríem si volguessim pensalar els variats atacs que cu la planta sufreix? El blat y blabatremo ab tots corsos que tardoramen escarbatius les granes y les tropiques y els distints segadors d'arrels. Què d'altres, des de garrofers a la plaga de

les que la combaten?

Esperem que per la ciència y observació foren consegutius aquells fets, se tornaren a totes com a meid d'animar, l'afavorir les crues dels aucells per al consum que fan d'insectes para atendre a les necessitats nutritives de la seva vida y per canviar el seu menjar preferit.

No obstant y això, la destrucció dels aucells ha sigut un fet terriblement gravissim en la causa nostra.

Això y de creure que, alfonçats propositari y pescoses enfront de la pràctica que mostra les mil y una plagues que tots els conreus patim, y que des de tots els arbres ferencen, hi sabrem veure un efecte d'aquella causa.

Fins que l'convenciment final no fasxi dels pagés un veritable conveniunt de l'primer medi que tenim per començar les plagues es declarant protecció decidida y completa als aucells, aquest determini no serà un fet,

S'han de considerar, com realment són, nostres ausiliars decidits y poderosos, mitjans com aliats del agricultor y no com enemics dels conreus y dels fruits; als arrels, contraix, s'han de escolta, s'han de lloar per fer desaparèixer aquells malles de la riquesa agrícola.

Entendendo d'aquesta manera les nacions avançades que volen esser culturals, dispensen decidida y ferm concurs a l'aucell, presentantlo en variades costums que veritablement honren els pobles que les practiquen.

A Alemanya, per exemple, donen durant l'hivern menjanc a les aus que viuen en els boscos pera que no morin de fam durant les crues jorunes fredoses y glaçades en que els camps no es ofereixen sostinent; igualment a Rússia, forta singur per un veritable manteniment de la destrucció d'un nati construct al redós de les finestres o teulades; en la veliana República francesa poch temps fa que fou condecorat ab la Legió d'Honor un bon ciutadà parisenç pel sol fet del molt carinyo demostrat als aucells portant davan de tothom per sa condecoració en donarlos menjanc cada dia dende un determinat banc dels jardins de les Tuilleries, entorn del qual el públic parisenç, sumarisant-se admirant les solas contemplació embalampada que s'establiment entre el professor y els proteges; a Itàlia son característiques en el passatge principal de Viena, en el Kremsing, les volades de pardals (dels aquí odiats pardals); seguixen y acompañen plasàvolment als vienans, y en l'interior de la ciutat volen les taules dels bars al aire il·luminat per conquerir el trocet del pà que, segons els habitanys, tenen direcions manan. A Stockholm (Suècia), venen paràmetres ab menjanc pera donar als animals dels passaies y boulevard.

No es per cert ben igual com aquí tractem els aucells y com els tracten en les nacions avançades, però s'imposa regularizar costums en aquest punt, deixant per sempre costums vicioses.

Passant ara a la part pràctica, molt fàcilment se pot fer efectiva la campanya masia ferent que en ella s'hi respecti y s'estími l'aucell; el mestre complint el missió pedagògica convertira la escola, principalment la rural, en es foment més ferm d'aquesta campanya, transformantla de centre de confabulació (com es avui) pera organizar caseres de nits, en reunió d'apòstols que vestin en prò dels aucells. Als sindicats agrícoles bolla taca sera oferirà pera donar unesoses mostres de carinyo envers la terra.

Y per fi, en nom dels sents com, cal que la companyia dirigixi, primer de tot, a aquesta que ja no son criatures sinò homes fets, ab cert grau de il·lustració y fins algunes ab carinyo—

que per lo mateix no es massa brillant—que, escampant com la cugula pel camp, no troben quan menys un sòlo son dos en cada poble que's dedicuen ab assistències afoses a donar el models exemple de caçar als aucells del mode més destructor que han sapigut capir dins son migrar cervell, que ab rameta, qui ab engranalls, qui a les abeurades, qui ab bestes, etc., matant una infinitat d'animalets cada jora de cassera.

D'exemples d'aquests, per desgracia, no són masses; y, com que s'el mal que fan, per això creix que per ell deuria contenir aquesta campanya civilitzadora. Volguem ferir del aucell quan lluire cantà sa libertat armada, siguen com bons companys y amics que mutuament ens ajudem conservant quicun son lloc de deute, y son corsos retronyan més abundantos en les feixes fent creixre son encant, tot y endolcint ab ses notes les hores pesades del jornal del pages, tornant alegres y agratjades.

J. M. PUJADOR.

Cadaqués, juliol de 1911.

Disminució d'aucells y augment de malalties en les plantes

A la l'entrada de les auverenes observarem que aquestes no eren tan nombroses com en els darrers anys; durant la primavera, els rossinyols enganyau que escassejaven fort, com també es caderneres y tots les darreres classes d'aucells. En canvi, han augmentat les malalties en moltes plantes: surredes, vinyaies, fructuaries, etc., però, més que tot, en les oliveres que, en algunes llocs, dona tristesa contumplir.

La persecució de que son objecte tots mena d'aucells, sense dubte, no deuria segregar que l'aurà se tanqu y així assegurar el normal desenvolupament de l'arrel, emprà la planta per aqueixarla ferida, sa savia y la ferida esdevé més que una veritable llaga que determina la mort del vegetal; no faltan tampoc les que foraden la tronca arribant fins al cor del arbre y en el hi fan les garreries, ses postes y acaben igualment a cassera.

S'aquelets son les formes més genials d'atacs, i què no diríem si volguessim pensalar els variats atacs que cu la planta sufreix? El blat y blabatremo ab tots corsos que tardoramen escarbatius les granes y les tropiques y els distints segadors d'arrels. Què d'altres, des de tots els tarongers, de les oliveres, dels garrofers a la plaga de

les que la combaten?

Esperem que per la ciència y observació foren consegutius aquells fets, se tornaren a totes com a meid d'animar, l'afavorir les crues dels aucells per al consum que fan d'insectes para atendre a les necessitats nutritives de la seva vida y per canviar el seu menjar preferit.

No obstant y això, la destrucció dels aucells ha sigut un fet terriblement gravissim en la causa nostra.

Això y de creure que, alfonçats propositari y pescoses enfront de la pràctica que mostra les mil y una plagues que tots els conreus patim, y que des de tots els arbres ferencen, hi sabrem veure un efecte d'aquella causa.

Fins que l'convenciment final no fasxi dels pagés un veritable conveniunt de l'primer medi que tenim per començar les plagues es declarant protecció decidida y completa als aucells, aquest determini no serà un fet,

Comensem avuy per transcriur'si premissa de la Memòria correspondient. Diu així:

Digne de citar l'atenció es el fet, que arreu pot comprovarse, que la vençió industrial en les nacions corre paralel·lament amb l'avenció de la producció agrícola; per convincers de jo dit, bastarà fer una comparació entre la producció manufatureira y el consum d'adobs químics, per exemple, en les distintes nacions civilitzades, seguant la marxa de les estadístiques al través del temps, des de l'època en que en Liebig dona a conèixer els seus admirables descobriments sobre la nutrició dels plants.

Sens necessitat de consultar ni fer nimrons, la ràtio senzilla'n indica la necessitat de quel paral·lelisme aludit existeix; en efecte, el desenvolupament de l'industria en un país, porta en l'autent que presenta des de tots els aspectes que sembla un blat que prodava'l cont per hui, en els pochs anys que s'envien en conreu.

Devem posar de manifest que'l camp abont estava semblant aquest any, es un terreny de secc; que es ja'l terreny any que se sembra de blat, y que solament s'ha posat adob porrat blat en canviar de dutes vinyaies pescoses, consistent en 150 kilògrams de superòs, del 45 al 50 de riquesa; 175 kilògrams de clorur potàssic, y 500 kilògrams de nitrat de sosa, qual adob en blit ordinari, hauria produït uns quaranta de mols de blat. Aquest any, degut als tres tardans y a les darreres plujes, hauria produït molt menys, atenent a lo que ha passat a la generalitat del país, que s'han quedat els blats sense granja en la matxa, essent un veritable desastre la cultura en aquests hermoses conques, per què'l blat, s'ha agut o volcat y ha deixat de granar y ademés d'això, com que el frèt ha mort moltes mites, les filloles que han sortit després, no han arribat a madurar, resultant, com he dit, un veritable desastre, ja que queda gairebé tot en la meitat de la producció y alguns encara.

Doncs, bé, en el blat de l'experiència del que parlem en aquesta història, no s'ha observat darrerament ni per tots els pluja, ni una sola mata de blat s'ha agut, y se comprend, perquè fa la canya de la palla, plena y resistent al rocal, la vinya, no es possible sense un constant estudi, un esforç may interromput en el sentit de la investigació agrícola y en el de la divulgació de les seves adquisicions successives.

La complexitat dels fenòmens biològics y de l'influència que sobre d'ells tenen els mèdis, fan necessaries invesigacions especials per qualsevol variaçió d'aquests, lo qual ens indica que en Agricultura, la ciència d'importància té en ocasions un valor molt relatiu y que siguin necessàries per tot arreu les dues parts apunades; això es, la investigació y la divulgació.

En virtut d'ells, des de les necessitats de la vida moderna, les antigues pràctiques de l'Agricultura decadent y cada dia més el modern art de Sant Isidre va prenen l'aspecte d'una gran indústria basada en una font copiosa de coneixements científics.

Les preocupacions de tot genre y el parísset de la rutina, s'estenen com ombreres inconsistentes davant de les nombroses adquisicions de l'Agricultura. Els vecls principis axiomàtics nasquen de la fantasia, de la avisió que en la tradició produïxen el pas d'unes a altres generacions, cedinten son toc a les fredes consequències que freu el racionalisme de la experiència sistemàtica. L'agronom no pot refutar en el camp de la ciència com a mèrit, doncs, de tots les ciències trent principis que l'apoyen, processos que'ls dirigixen, mètodes de mesura que fixen quantitativament els resultats obtinguts.

A pesar de nostres fredes coneixements en la ciència biològica, sab avuy l'agronom lo suficient pera condusir y encarregar les forces vitals a la consecució de fins determinats com son la producció d'especies vivents ab propietats que desfassin a certes exigències. Essent aquestes propietats a voles diferents, segons els països, deu l'investigador conductir ses experiències al perfecte coneixement de dades regionals que sola ga-

"La Información Agrícola"

Revista d'Agricultura
DIRECTOR: JOAN GAVILAN

Numerosos gravats
Suscripció 6 pessetes al any
Demana número de mostra

Administració:
Jovellanos, 5. — MADRID
Apartat número 6

EL CAMPO
:: Es la Revista Quinzenal Agrícola
més interessant y barata de tot el món
Administració: Carme, 56. — BARCELONA

Subscriptió
3 Pies.
cada any

Totom que viu a fora,
tots els pessos, totom que té interès en
fer produïr llurs terres
o bestiar, en una pa-
tria: tot aquell qui no
viu en les grans ciutats
ha de conèixer aquesta
revista; al cost d'una pesseta gratis a
tots els qui ho demanin.

El conreu del avellaner

Avant!

Encapsalem ab aquest lema les quatre paraules que volen escriure, per no creurem autoritats per dir «Sombi», com diu l'intelligent agricultor A. Porta Peñller, de Reus, en son article de la «Fulla Agrícola» que corresponen al 10 del actual, tractant de lo mateix; però, seguitament, com ell, que seria ja hora de que s'emprengués una campanya, seria sobre tot el conreu del avellaner, donada l'importància de dit conreu en temps de la vinya. Es trepitja el rahim en el cup, si s'fa en petit en portadores, y després se traspassa a botes de fermentació; aquest comença per el desprendiment del àcid carbònic, producte de la descomposició de la glucosa, que per si sols es suficients per existir aquell actiu acid, però sempre per l'acció del oxigen del aire sobre una petita part del alcohol alcohòlic, s'obté una certa quantitat d'àcid acètic, y en el liquide existen en bona part al estat líquid els àcids orgànics que even confinguts en el fruit; l'àcid tartrànic en major proporción, que existeix en la rama, en menor quantitat l'àcid pític, el succínic, l'àcidic, y aquella acció desas es la causa de l'aparició o desenvolupio en pochs temps de mols y més d'uns mosquits petits que tenen fins a cert punt el mateix color de la substància de l'el·lipsi y del medi en que viuen, del vi en brut; y es que els germes s'han impregnat de la conocimènt o materia coloidal del vi. Supose que no sabem quin és la causa del desenvolupio d'aquests empellos y pera ferlos desaparèixer es fan aigua i vapor, que la química podà posar a nostra disposició y que tingui propietats insecticides: el cloro, hidrogen sulfurs, hidrogen sulfat, els vapors nitrosos, etc. Acabarem ab això? May, mentre existixi el medi per aquesta acció, no s'ha desprendat. Mes, abans de que existixi aquell medi actiu no se'n veia cap. Fem, doncs, desaparèixer el medi de la fabricació del vi y aquells germes s'han impregnat de la conocimènt o materia coloidal del vi. Supose que no sabem quin és la causa del desenvolupio d'aquests empellos y pera ferlos desaparèixer es fan aigua i vapor, que la química podà posar a nostra disposició y que tingui propietats insecticides: el cloro, hidrogen sulfurs, hidrogen sulfat, els vapors nitrosos, etc. Acabarem ab això? May, mentre existixi el medi per aquesta acció, no s'ha desprendat. Mes, abans de que existixi aquell medi actiu no se'n veia cap. Fem, doncs, desaparèixer el medi de la fabricació del vi y aquells germes s'han impregnat de la conocimènt o materia coloidal del vi. Supose que no sabem quin és la causa del desenvolupio d'aquests empellos y pera ferlos desaparèixer es fan aigua i vapor, que la química podà posar a nostra disposició y que tingui propietats insecticides: el cloro, hidrogen sulfurs, hidrogen sulfat, els vapors nitrosos, etc. Acabarem ab això? May, mentre existixi el medi per aquesta acció, no s'ha desprendat. Mes, abans de que existixi aquell medi actiu no se'n veia cap. Fem, doncs, desaparèixer el medi de la fabricació del vi y aquells germes s'han impregnat de la conocimènt o materia coloidal del vi. Supose que no sabem quin és la causa del desenvolupio d'aquests empellos y pera ferlos desaparèixer es fan aigua i vapor, que la química podà posar a nostra disposició y que tingui propietats insecticides: el cloro, hidrogen sulfurs, hidrogen sulfat, els vapors nitrosos, etc. Acabarem ab això? May, mentre existixi el medi per aquesta acció, no s'ha desprendat. Mes, abans de que existixi aquell medi actiu no se'n veia cap. Fem, doncs, desaparèixer el medi de la fabricació del vi y aquells germes s'han impregnat de la conocimènt o materia coloidal del vi. Supose que no sabem quin és la causa del desenvolupio d'aquests empellos y pera ferlos desaparèixer es fan aigua i vapor, que la química podà posar a nostra disposició y que tingui propietats insecticides: el cloro, hidrogen sulfurs, hidrogen sulfat, els vapors nitrosos, etc. Acabarem ab això? May, mentre existixi el medi per aquesta acció, no s'ha desprendat. Mes, abans de que existixi aquell medi actiu no se'n veia cap. Fem, doncs, desaparèixer el medi de la fabricació del vi y aquells germes s'han impregnat de la conocimènt o materia coloidal del vi. Supose que no sabem quin és la causa del desenvolupio d'aquests empellos y pera ferlos desaparèixer es fan aigua i vapor, que la química podà posar a nostra disposició y que tingui propietats insecticides: el cloro, hidrogen sulfurs, hidrogen sulfat, els vapors nitrosos, etc. Acabarem ab això? May, mentre existixi el medi per aquesta acció, no s'ha desprendat. Mes, abans de que existixi aquell medi actiu no se'n veia cap. Fem, doncs, desaparèixer el medi de la fabricació del vi y aquells germes s'han impregnat de la conocimènt o materia coloidal del vi. Supose que no sabem quin és la causa del desenvolupio d'aquests empellos y pera ferlos desaparèixer es fan aigua i vapor, que la química podà posar a nostra disposició y que tingui propietats insecticides: el cloro, hidrogen sulfurs, hidrogen sulfat, els vapors nitrosos, etc. Acabarem ab a

